

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Вісник № 4
кафедри педагогіки початкової освіти

Професійний розвиток педагога

Збірник наукових праць викладачів, студентів
педагогічного факультету РДГУ та вчителів загальноосвітніх шкіл

Матеріали II регіонального науково-практичного семінару
«Сучасний вчитель початкових класів: взаємодія ВНЗ та школи»
1 грудня 2011 року

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Вісник № 4
кафедри педагогіки початкової освіти

Професійний розвиток педагога

Збірник наукових праць
викладачів, студентів педагогічного факультету РДГУ
та вчителів загальноосвітніх шкіл

Матеріали II регіонального науково-практичного семінару
«Сучасний вчитель початкових класів: взаємодія ВНЗ та школи»

1 грудня 2011 року

РІВНЕ-2011

УДК 37:371:372:373:374:376:379

Вісник кафедри педагогіки початкової освіти. Матеріали II регіонального науково-практичного семінару «Сучасний вчитель початкових класів: взаємодія ВНЗ та школи» - № 4. – Рівне: РДГУ, 2011.- 202 с.

Упорядник: Тетяна Євстафіївна Колупаєва, кандидат педагогічних наук, професор, завідувач кафедри педагогіки початкової освіти Рівненського державного гуманітарного університету

Рецензент: Павелків Роман Володимирович, доктор психологічних наук, професор, проректор з науково-педагогічної та навчально-методичної роботи Рівненського державного гуманітарного університету, академік АН вищої школи України

Комп'ютерний набір та верстка: Шурин Олена Іванівна

У збірнику подаються статті, повідомлення, тези викладачів, студентів, аспірантів кафедри педагогіки початкового навчання та вчителів шкіл. Представлена тематика розроблена з урахуванням сучасного вітчизняного та зарубіжного педагогічного досвіду, досягнень педагогічної та психологічної науки. Матеріали збірника були представлені на науково-педагогічному семінарі, "Сучасний вчитель початкових класів: взаємодія ВНЗ та школи", проведеного кафедрою педагогіки початкової освіти за участю вчителів шкіл, завучів, представників міського управління освіти. Матеріали збірника розраховані на викладачів, студентів психолого-педагогічних спеціальностей.

За достовірність фактів, дат, назв і т.п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії.

Рекомендовано до друку рішенням кафедри педагогіки початкової освіти протокол № 3 від 15.11.2011 р.

Звичайно, жоден урок не обходиться без словникової роботи. Одні слова школярі читають з дошки, бо вони потребують колективного розбору:

- 1) відпрацювання наголосу;
- 2) пояснення лексичного значення слів, окремих з них за допомогою тлумачного словника;
- 3) пояснення багатозначності слів;
- 4) складання синонімічного ряду;
- 5) добір антонімів.

Інші слова читають самостійно у виносці підручника, адже треба вчитися користуватися інструкційним матеріалом, що пропонує автор. Обов'язково роблять звуко-буквений аналіз одного чи двох слів.

Відшукуючи у тексті слова, що передають почуття радості або горя, суму чи жалю, діти вчать читати їх з відповідною інтонацією.

Час від часу у нашому класі проводиться конкурс виразного читання фрагментів опрацьованих творів. Звичайно, до таких конкурсів учні серйозно готуються.

Один із елементів підготовки до конкурсу — читання в особах. Це не просто перечитування слів дійових осіб, а різноманітна і глибока робота над змістом (учні мають добре усвідомити суть і логіку висловлювання, проіннятися настроєм і почуттями героя твору), над інтонаційним забарвленням (уявити, який голос, характер персонажа, його особливості) тощо.

Учні, які активно працюють на уроці над виразністю читання, отримують особливе домашнє завдання — підготуватися до інсценування невеликого фрагмента казки. Таким чином, багаторазове перечитування перетворюється з нудного вправлення у захоплюючу гру, до якої треба придумати і зробити маску, порепетирувати перед дзеркалом, захопити грою членів сім'ї. Тож наступного уроку з нетерпінням чекають не тільки діти, а й їхні батьки.

Чим доросліші стають діти, тим більше поглиблюється робота над творами. Так можна застосовувати різні види аналізу казки. Зокрема, структурний. Це коли учні визначають жанр твору, зачин, основну частину, кінцівку. Школярі вчать знаходити зав'язку сюжету, кульмінацію, розв'язку, встановлювати послідовні, часові і причинні зв'язки. Діти шляхом порівняння різних казок дізнаються, що в зачині і в кінцівці народної казки є звертання до слухачів, примовка, а в основній частині — сюжетні повтори.

Змістовий аналіз — це усвідомлення прочитаного. Учні думають разом з учителькою. Діалог між ними складається, здебільшого, із запитань, що спонукають до роздумів.

Є учні, які комплексують і соромляться читати вголос перед учителем чи класом. Є кілька прийомів, що допомагають дітям позбутися цих вад.

Насамперед, ніколи не ставте учня в незручне становище, змушуючи читати перед класом малознайомий текст. Спочатку запропонуйте серію підготовчих вправ: на усвідомлення змісту, тренування у читанні складних слів, розвиток оперативної пам'яті, орієнтування у тексті тощо. І тільки, коли побачите, що дитина відчула впевненість, викликайте її читати вголос. Тоді читання для учнів буде радістю.

Скоромовки використовуються як багатоцільова і багатофункціональна вправа. З її допомогою учні відпрацьовують дикцію, дихання, тренують артикуляційний апарат.

Скоромовку прочитують кілька разів: мовчки для ознайомлення; вголос — для колективної роботи над усвідомленням змісту. Спочатку читають повільно, щоб усі звуки називалися правильно, потім швидше, щоб подумати над правильним диханням, і, нарешті, максимально швидко — це вже весела гра, у якій кожен намагається не збитися і не зіпсувати скоромовку.

Робота над скоромовкою на цьому не закінчується. Учні пропонуються індивідуальні картки з надрукованими реченнями. За одну хвилину треба попрацювати самостійно так, щоб довести читання цих речень або одного з них до темпу скоромовки.

Пригадаймо, як у давнину навчали і виховували дітей. За важкою роботою не було зайвої хвилини часу, щоб довго і докладно пояснювати правила поведінки. Тут на допомогу приходили маленькі прислів'я, ті ж правила, але подані з гумором, з долею іронії, до того ж мелодійні й легко запам'товувані. Та й зараз важко уявити хоч один підручник рідної мови або читання без прислів'їв. У цих витворах мистецтва прихована не лише мудрість, вивірена сотнями поколінь, багатотомкові роздуми і спостереження, піклування про людей та взаємини між ними, а й чарівна привабливість рідної мови.

Діти повинні полюбити усну народну творчість. Вона має стати супутником у їх житті, бо найповніше відповідає психології дитини, її своєрідній логіці, співзвучна дитячій фантазії. Фольклор сприяє оптимізму, вчить мріяти, захоплює уяву дитини, пробуджує її творчі здібності. А головне - у ньому немає нав'язливих повчань.

*Шевчук Тамара Борисівна,
кандидат філологічних наук, доцент
кафедри теорії та методик початкового навчання РДГУ*
**Етимологічний аналіз як засіб формування мовно-професійної компетентності
майбутніх вчителів початкових класів**

У науковій літературі по-різному подається тлумачення терміна *компетенція* як зарубіжними (Е. Шорт, А. Маркова, Н. Кузьміна, А.Хуторський, В. Краєвський та ін.), так і вітчизняними (О. Савченко, О. Пометун, Н. Бібік, С. Гончаренко, І. Тараненко, В. Аніщенко та ін.) вченими. Одним із лексичних значень цього терміна є „ коло питань, у яких людина добре обізнана, має знання та досвід ” [4, с.21]. Майбутні вчителі початкових класів обов'язково повинні набути мовний досвід. Мовна компетенція студента, вчителя - це знання основних норм сучасної української літературної мови в найширшому розумінні, ознайомлення з якими починається у школі і продовжується, поглиблюється, доповнюється у ВНЗ.

У межах статті розглянемо окремих аспект формування мовно-професійної компетентності майбутніх учителів початкових класів засобом етимологічного аналізу.

Лінгвістична компетенція є основою змістової лінії сучасної української мови як навчальної дисципліни, тому в пояснювальній записці до навчальної програми завжди вказується, що студенти повинні *знати і вміти*, а це становить суть поняття *компетентність*. Крім загальнонавчальних умінь (ключових компетентностей), таких, як аналізувати, порівнювати, групувати, класифікувати, моделювати тощо, до мовних компетентностей належать окремі уміння з конкретних розділів мовознавства, наприклад, етимології. Етимологія – це розділ мовознавства, що вивчає походження слів, зміни в їхньому значенні й звуковому оформленні, зв'язки їх з іншими словами цієї та інших споріднених мов [5, с.151]. Майбутні вчителі повинні оволодіти навичками етимологічного аналізу, хоча часто відповісти на питання про походження слів в одних випадках можливо без особливих зусиль, а в інших – виникнення слів залишається зовсім незрозумілим, але наука про походження лексем насамперед пробуджує творчу думку і фантазію людини, а саме це дуже потрібно сучасним студентам та їхнім майбутнім учням. Заняття з української мови, на яких вивчається етимологія слів, допомагають майбутнім вчителям стати всебічно обізнаними в різноманітних галузях знань людини. Вивчення етимології слова дає змогу сприймати мову різнобічно – емоційно, пізнавально, інформативно, аналітично. Етимологічна робота надає кожному етапові заняття неповторності, яку містить у собі кожне слово.

Аналіз змісту підручників «Рідна мова» для початкових класів виявив значну кількість лексики, походження якої можна легко пояснити учням. Зрозуміло, що молодші школярі самостійно не можуть виконувати етимологічний аналіз слів, якщо у них не сформувати інтерес до таких завдань. Тому студенти зобов'язані оволодіти навичками етимологічного аналізу. Вони повинні вміти:

1. Доступно і цікаво розповісти про походження слова, яке зустрічається у змісті навчання на уроках рідної мови у початкових класах, читання, природознавства тощо. Наприклад, так:

Велосипед. Слова *швидкий* і *велосипед* – родичі. Слово *велосипед* утворилось від латинського *велокс*, що означає *швидкий*, і *педис* - нога. Разом - *швидконіг*. Отже, це складне слово, в якому поєднано два поняття.

Комбайн. Слово *комбайн* прийшло до нас з англійської мови. Дослівно перекладається як з'єднання, комбінування. Отже, *комбайн* - це комбінована збиральна машина, яка косить і молотить пшеницю на зерно.

Ведмідь. Слово *ведмідь* утворилося з двох коренів *медв*ідь (*медь* + *вдь*), а корінь *вед* утворився від перестановки приголосних звуків [м] і [в]. Корінь *від* утворився від слів *відати*, *довідатися*, тобто знати. Корінь - *мід*- поступово перейшов у *мед*. Отже, *ведмідь* - той, хто відає (знає) мед.

Слон. Можна припустити, що слово *слон* виникло від слов'янського дієслова *слонятися*. Але це не так. У перекладі з тюрської мови воно означає *лев*. Чому ж слона назвали левом? Слонів і левів до нас привозять з інших країн. Раніше люди їх рідко бачили і тому змішували назви “заморських” тварин. У результаті помилки слон і сьогодні носить таку назву.

Дятел. Назва його походить від слов'янського слова, яке означає *той, що довбає*. А чому його так називають, ви, певно, здогадалися. Птах так зветься тому, що він довбає кору дерев - знищує шкідників комах.

Ворона - у перекладі з давньоруської на сучасну мову означає *чорна*. Названо за чорний колір пір'я.

Синиця - назва пов'язана із словом *синій*. Інше пояснення: синицю спочатку звали *зиниця*. Слово це звуконаслідувальне. Пташка виспіває щось схоже на *зинь-зинь*.

Студент зобов'язаний навчитися пояснювати походження днів, місяців, географічні назви. Наприклад, місяці року:

Січень - від дієслів *січе*, замітає снігом.

Лютий - від дієслів *лютує*, сковує.

Березень - розвиває березу, наливає її соком: колись давно називали його сочним, соковиком.

Квітень - від дієслова *квітнути* (цвісти) - пора цвітіння рослин.

Травень - буйно розвиває трави.

Червень - зафарбовує (червонить) фрукти, овочі, квіти в червоний колір.

Липень - місяць цвітіння липи.

Серпень - скошує трави (інакше - *копень*), складає збіжжя, достиглі жита у копи, збирає весь можливий врожай. (Від серпа).

Вересень - розбуя цвітом верес (вереск), засіяв озимі культури.

Жовтень - пожовтив усі дерева, трави

Листопад - пообривав листя з дерев - почався падолист.

Грудень - назва пов'язана з тим, що мокра від осінніх дощів земля стала мерзлою, а дорога грудкуватою.

2. Тривалими вправами виробити уміння пояснювати походження слів, у яких містяться «підказування» у допоміжному матеріалі - малюнках, загадках, віршах, коротеньких описах, уривках з казок та легенд тощо;

вводити ці пояснення в структуру уроку. Наприклад, дітям третього класу етимологію слів можна пояснювати так :

Соняшник.

- Серед українських назв рослин є слова настільки прозорі, що коли дібрати до них споріднені, то дуже легко можна встановити походження їх назви. Спробуйте відгадати загадку. Яка рослина так про себе говорить?

*На сонечко я схожий
і сонечко люблю.
До сонечка повертаю
голівоньку свою.
Стою стрункий, високий
в зелених шатах я.
І золотом убрана
голівонька моя*

Капуста.

- А капуста свою назву пояснює так:

Ось вам відповідь жива:
Капут - значить голова.
Капуціо італійське -
Це капуста українська.

Засць.

- Куцехвостику вухатий,
Чому зайцем тебе звати?
Так давно мене назвали
І на вуха не зважали.
Бачили, що молодець,
І назвали - стрибунець.
Бо “заяти” - то стрибати.
Сам ти можеш порівняти:
Продавець - від продавати,
Видавець - від видавати.
Ну, а **засць - від заяти.**
По-слов'янському - стрибати.

Змія.

- Чому змія так називається, розкаже вона сама:

Не літаю, не крич-ч-чу,
Все с-с-сичу, с-с-сичу, с-с-сичу.
Від з-з-землі не відриваюс-с-с-сь,
На з-з-землі в клубок звиваюс-с-с-сь.
То ж проз-з-звали люди з-з-злі:
«Та, що ліз-з-зе по з-з-землі».

Телевізор, телеграма, телефон.

- Що спільного у словах *телевізор, телеграма, телефон*?

У цих словах є спільна частинка - теле. Називають споріднені: *телебачення, телеміст, телепрограма, телефільм.*

- Спробуйте пояснити назви цих слів, використовуючи записані на дошці пояснення їх складових частин: *теле* - далеко, *візор* - бачити, *грама* - запис, *фон* - звук. Аналогічну роботу можна провести, пояснюючи слова *автомобіль, автобус.*

Стіл. - Про які меблі йдеться в загадці:

З головою він накритий.
Несуть йому їсти й пити.
Та він страви не вживає -
Все хтось інший поїдає.

- Так, правильно, це - стіл. А чи знаєте ви, чому стіл так називають? Послухайте вірш і спробуйте відповісти на це питання:

Різні думки вчені мають
Одні кажуть: так він зветься,
Бо стоїть і не схитнеться.

Стіл споріднене з **стояти.**

Інші кажуть, що від **слати.**
Кажуть так столом назвати
Можна те, що слід заслати.

3. Самостійно пояснювати походження слів, аналізуючи їх. Наприклад:

Вправи цього типу дають змогу розвинути у студентів уміння пояснювати, здійснювати самостійно етимологічний аналіз. Тому містять слова з «прозорою» етимологією. Це може бути лексика, що складається з двох відомих основ або слів, походження яких пов'язані з відомими назвами рослин, імен тощо. Для аналізу беремо слова, які часто зустрічаються на сторінках шкільних підручників. Наприклад :

Професії людей - продавець, лікар, лісник.

Продавець - той, хто продає; лікар - той, хто лікує; лісник - той, хто доглядає за лісом.

- Назви ще яких професій ви можете пояснити самі? (*учитель, вихователь, будівельник*).

Птахи - голуб, снігур, півень.

Голуб - від прикметника голубий. Голубого кольору буває пір'ячко на шийці птаха. Снігур - сніговий птах, не боїться снігу.

Півень. Українська назва півень походить від слів співати, співак, співець. Саме в цих словах «ключик» до пояснення походження назви свійського птаха: піє- співає - півень.

Пароплав, вертоліт, тепловід.

Назва пароплав утворилася тому, що ця машина плаває за допомогою пари; тепловід - плаває (ходить) за допомогою тепла; вертоліт - поєднує в собі корені двох слів: вертити і літати.

На самостійне пояснення походження слів - назв предметів та імен можна подати з попереднім завданням таку лексику: **самовар, самоскид, чайник, годинник, електробритва, м'ясорубка, програвач, Віра, Надія, Любов** тощо. Наприклад :

- Дайте відповідь на запитання: Як утворились назви транспорту, **самоскид** (сам + скидає), **панелевоз** (машина, яка возить панелі).

- Подумайте і скажіть, що означають імена: **Віра, Надія, Любов?** (Вірю, надіюсь, люблю).

- Від яких назв утворилися прізвища: **Килимник, Журавель, Соловей, Вовк?**

- Чому птахів так називають: **очеретянка, синиця?** (Очеретянка живе в очереті. Синичка має пір'ячко жовтого і синього кольорів, але більше синього).

Щоб спонукати студентів до пояснення походження слів, можна пропонувати і такі завдання:

- Пригадайте назви населених пунктів, які утворились від імен людей. Наприклад: **Андріївка, Київ, Миронівка, Михалівське, Петрівка.**

- Подумайте і поясніть походження назв кольорів: **малиновий, салатний, апельсиновий, абрикосовий, вишневий, коричневий, бурячковий.**

- Доберіть ряд назв населених пунктів, які мають корені, спільні з назвами дерев чи кущів (**Лозова, Черемшине, Малинівка**).

Поясніть самостійно назви квітів: **ротики, сніжинки.**

- Як ви думаєте, чому дітей, які ходять до школи, називають **учень, учениця; школяр, школярка?**

- Хто може відповісти, чому дні тижня звуться **понеділком, серединою, п'ятницею, неділею?**

Слід також спонукати студентів до складання власних завдань і запитань, спрямованих на етимологічний аналіз слова, що сприятиме розвитку усного мовлення. Наприклад, студенти можуть колективно шукати відповіді на такі запитання своїх товаришів, як:

- Що означають імена **Людмила, Світлана, Володимир?**

- Від чого виникла назва професії **доярка?**

- Як утворилося слово **літак?**

Поява подібних запитань і свідчить про виникнення в студентів пізнавального інтересу до рідної мови, розвитку мовної компетентності.

Література:

1.Клименко Н. Ф. Як народжується слово / Н.Ф. Клименко - К.: Рад. школа, 1997. - 284 с.

2.Коваль А. П. Слово про слово/ А.П.Коваль - К.: Рад. школа, 1989. - 384 с.

3.Мовчун А. Про що розповідають слова //Рідні джерела, №4, 2003.-С. 6-10.

4.Татур Ю.Г.Компетентність у структурі моделі якості підготовки фахівця // Вища освіта сьогодні. 2004. № 3. С.20-26.

5.Юшук І.П. Українська мова / І.П.Юшук –К.: Либідь.-2003.- С.151.

УДК 811.161.

*Давнюк Світлана Володимирівна,
кандидат філологічних наук, доцент
кафедри теорії та методик початкового навчання РДГУ*

Елементи теорії складного речення у підготовці майбутнього вчителя

Учені зазначають, що у сукупності лінгвістичних дисциплін, синтаксису належить центральне місце і саме у синтаксичному ярусі мови – завершальній ланці мовної структури – знаходять функціональну оцінку всі засоби мови і мовлення. Майбутній учитель повинен досконало володіти теоретичними знаннями з основ синтаксису та практичними вміннями аналізу синтаксичних одиниць, щоб на науковій основі ,професійно та грамотно пояснювати учням особливості граматичної структури мови.

ЗМІСТ

Передмова		4
Колупасва Т.Є.	<i>Сучасний стан та перспектива розвитку системи професійної педагогічної освіти</i>	6
Білявцева О.В.	<i>Православна педагогіка України: історія, реалії та перспективи</i>	10
Бірюкова Н.В.	<i>Розвиток жіночої освіти на Волині (кінець XVIII – початок XX ст.)</i>	15
Бондарук І.М.	<i>Формування професійно-значущих компонентів викладача вищої школи</i>	19
Бондарчук А.І.	<i>Навчально – виховна діяльність Київських вищих жіночих курсів (1878 – 1920 рр.)</i>	20
Бордюк В.М.	<i>Мотивація професійного розвитку майбутніх вчителів засобами психологічного тренінгу</i>	24
Боровець О.В.	<i>Складові комунікативної компетентності педагога</i>	28
Боровець С.В.	<i>Особливості адаптації молодого педагога до практичної діяльності у школі</i>	31
Бричок Б.П.	<i>Технологічна компетентність сучасного педагога</i>	32
Бричок С.Б.	<i>Інтерактивні методи формування творчого потенціалу особистості майбутнього педагога у процесі вузівського навчання</i>	37
Вальчук І.А.	<i>Внесок вітчизняних та зарубіжних педагогів у розвиток питань моральної вихованості</i>	40
Вашкевич Т.В.	<i>Організація педагогічного спілкування учителя й учнів у початкових класах</i>	41
Веремчук А.П.	<i>Підготовка майбутнього вчителя початкових класів до формування освітніх цінностей учнів</i>	43
Ганжа М.В.	<i>Естетичне виховання засобами дизайну в педагогічній теорії та виховній практиці зарубіжних країн</i>	47
Герасимчук А.М.	<i>Історико-педагогічні аспекти розвитку освіти на Західноукраїнських землях у VI – VIII столітті</i>	48
Головко В.А.	<i>Елементи розвивального навчання на уроках української мови</i>	50
Грипич С.Н.	<i>Педагогічна майстерність вчителя при викладанні літератури для дітей</i>	52
Грицкевич Н.М.	<i>Педагогічна майстерність та її роль у морально-культурному розвитку особистості (на прикладі діяльності керівника гуртка «Духовної пісні» Рафалівського центру дитячої та юнацької творчості)»</i>	55
Гудовсек О.А.	<i>Роль вчителя початкових класів в естетичному вихованні школярів</i>	58
Далінчун Ю.В.	<i>Національне виховання – невід’ємний компонент сучасного молодого покоління</i>	60
Джас М.І.	<i>Образ вчителя у творчій спадщині Якова Теофановича Чепіги</i>	62
Дмитрук Р.М.	<i>Дидактичні умови організації самостійної роботи студентів</i>	64
Єрмейчук Г.В.	<i>Самоосвіта як головний чинник професійної підготовки вчителя</i>	66
Захарчук З.О.	<i>Застосування наочності під час навчання за Букварем</i>	68
Захарчук І.В.	<i>Організаційно-педагогічна діяльність школи щодо сприяння успішній адаптації молодих педагогів до професійної діяльності</i>	71
Іванова Л.І.	<i>Формування літературознавчої компетентності майбутнього учителя початкових класів</i>	74
Катеринюк В.І.	<i>Самооцінка вчителя – самосприйняття учнів</i>	77
Квач О.І.	<i>Модернізація освіти в Україні</i>	79
Кмитюк О.В.	<i>Сучасні інноваційні технології навчання</i>	82
Ковальчук Т.М.	<i>Життя і діяльність М. І. Демкова (1859 – 1939)</i>	84
Красовська О.О.	<i>Реалізація інноваційних технологій мистецької освіти у професійній підготовці майбутніх учителів початкової школи</i>	87
Кривко В.Г., Гисюк Н.В., Коваль Г.Є.	<i>Професійне та особистісне зростання майбутнього вчителя початкових класів на різних рівнях його становлення</i>	91
Крикун Ю.В.	<i>Методи та засоби навчання на основі взаємної діяльності учителя та учнів</i>	95
Лавренчук А.П.	<i>Проблеми виховання в сучасній сім’ї</i>	96
Лебедь Л.П.	<i>Актуальність проблеми громадянського виховання на сучасному етапі реформування освіти</i>	99
Лисак М.Г.	<i>Виховання культури поведінки дошкільників у процесі підготовки їх до школи</i>	100
Лисюк В.П.	<i>Філософська система Ж.-Ж. Руссо</i>	102
Маліванчук М.В.	<i>Мовно-мовленнєві аспекти вивчення слова на уроці української мови в початкових класах</i>	103
Мельник А.С.	<i>З досвіду використання різнорівневого мовного аналізу і синтезу на уроках української мови в початкових класах</i>	106
Мельник Ю.В.	<i>Використання інтерактивних технологій навчання на уроках у початкових класах</i>	109
Міщеня О.М.	<i>Відповідальність вчителя початкових класів як професійна якість</i>	110
Мосійчук Г.А.	<i>Формування професійних якостей майбутнього вчителя</i>	112

Навозняк Л.Л.	<i>Вплив фольклору на формування професійних якостей майбутнього вчителя</i>	114
Наумова І.Б.	<i>Джон Локк – філософ, політик, педагог</i>	116
Никонєць О.Я.	<i>Взаємозв'язок школи та сім'ї в контексті етичного виховання</i>	118
Пашук А.С.	<i>Збагачення змісту структурних компонентів уроків образотворчого мистецтва в початкових класах</i>	120
Перець О.М.	<i>«Професійна підготовка вчителя» як засіб формування професійної компетентності майбутнього вчителя початкових класів в умовах ВНЗ</i>	123
Петровець О.І.	<i>Пріоритетні напрями гуманізації освіти і виховання в сучасній школі</i>	126
Пітик С.М.	<i>Статеве виховання школярів як проблема педагогічної науки і практики 20 – 30 рр. XX століття</i>	127
Пучко Т.А.	<i>Адаптація молодого вчителя початкових класів до практичної діяльності у школі</i>	129
Раджабова Т.М.	<i>Ціннісні орієнтації сучасного вчителя початкових класів</i>	132
Рижа С.М.	<i>Питання жіночої освіти в урядовій політиці (XIX – початок XX століття)</i>	134
Рицька Н.Ф.	<i>Гендерне виховання учнів початкової школи як важлива ланка соціально-педагогічної діяльності</i>	135
Суржук Т.Б.	<i>До питання про зміст і організацію педагогічної практики в умовах модернізації системи підготовки вчителів початкової школи</i>	138
Тишина В.В.	<i>Сучасний вчитель початкових класів: взаємодія ВНЗ та школи</i>	141
Ткачук Н.О.	<i>Розвиток духовно-екологічної культури у студентській молоді</i>	143
Усач (Крижанська) Л.В.	<i>Вплив національних традицій на формування педагогічної культури майбутнього вчителя початкових класів</i>	144
Харитонюк Н.П.	<i>Інтеграція змісту навчальних предметів в початковій школі</i>	147
Цяк Л.М.	<i>До питання концепції та структуризації підручника</i>	151
Чугай Ю.М.	<i>Комплексний аналіз тексту як основа розвитку мовленнєвих знань, умінь та навичок молодших школярів з української мови</i>	153
Шевців З.М.	<i>Розвиток соціально-педагогічних цінностей у процесі підготовки вчителя початкових класів</i>	155
Шурин О.І.	<i>Самоосвіта як умова професійного становлення майбутнього вчителя</i>	156
Юськова Т.В.	<i>Понятійний зміст та види педагогічної оцінки знань</i>	159
Яковичина Т.В.	<i>Творчий розвиток особистості дитини в умовах навчально-виховного комплексу</i>	162
Ярошик І.О.	<i>Особливості навчально – виховного процесу Київського Фребелівського педагогічного інституту</i>	165
Ясен Т.А.	<i>Використання елементів усної народної творчості на уроках</i>	167
Шевчук Т.Б.	<i>Етимологічний аналіз як засіб формування мовно-професійної компетентності майбутніх вчителів початкових класів</i>	168
Давнюк С.В.	<i>Елементи теорії складного речення у підготовці майбутнього вчител</i>	171
Бублей Л.І.	<i>Проектна діяльність у початковій школі</i>	173
Гараніч Т.Г.	<i>Дидактичні ігри на уроках у початковій школі</i>	182
Кондратюк С.В.	<i>Нестандартні методи навчання учнів динамічному читанню</i>	190
Христянович Г.В.	<i>Науково-педагогічна діяльність В.І. Поцагайби (друга половина 40-х - 50-і роки XX ст.)</i>	194
Цибульська Л.І.	<i>Система розвитку професійної компетентності педагогів</i>	195
Шведюк М.С.	<i>Педагогічна майстерність вчителя – шлях до оновлення освіти</i>	198
Бандюк В.О.	<i>«Веселкова» технологія у навчанні математики</i>	200
Батьковець С.І.	<i>Проблема навчання і виховання обдарованої дитини</i>	202